

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

ΑΤΟΜΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ: 385/ 2014

Αριθ. Ερωτήματος: Το υπ αριθ.πρωτ.7839/28-4-2014 έγγραφο της (νυν)Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης-Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Προβολής(ΓΓΕ-ΓΓΕΠ).

ΘΕΜΑ: Ερωτάται: 1) Η δυνατότητα αναγνώρισης ως χρόνου ασφάλισης σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης του χρόνου απασχόλησης στο Δημόσιο με την ιδιότητα του μόνιμου, έκτακτου, με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με ημερομίσθιο ή με ποσοστά, που παρέχεται, δυνάμει του άρθρου 4 του ν. 1405/1983, στους δημόσιους, πολιτικούς και στρατιωτικούς, υπαλλήλους, που εξήλθαν για οποιονδήποτε λόγο από την υπηρεσία χωρίς να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, μπορεί να θεωρηθεί ότι ισχύει και για το προσωπικό που απασχολήθηκε στο Δημόσιο με σύμβαση ανάθεσης έργου;

2)Για τον υπολογισμό της εργοδοτικής εισφοράς, σύμφωνα με την ΥΑ Β2/61/2651/21/30-12-1983, όπως ισχύει, λαμβάνεται υπόψη μόνον ο βασικός μισθός ή και το κίνητρο απόδοσης και η προσωπική διαφορά.

3)Οι ασφαλιστικές εισφορές που υποχρεούται να καταβάλει το Δημόσιο ως εργοδότης υπόκεινται σε παραγραφή και αν ναι πόσος είναι ο χρόνος της παραγραφής;

4)Οφείλει η Γ.Γ.Ε.-Γ.Γ.Ε.Π. να καταβάλει στο Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. το ποσό των 33.323,08 ευρώ ως εργοδοτική ασφαλιστική εισφορά για το χρονικό διάστημα από 01-04-1972 έως 26-08-1983 κατά το οποίο απασχόλησε υπάλληλο με ανάθεση έργου και ακολούθως με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και στη συνέχεια δημοσίου δικαίου;

Γνωμοδοτούσα: Νίκη Μαριόλη, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Στο έγγραφο του ερωτήματος αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής:

<< Α. Ο Κ.Β. απασχολήθηκε από 01-04-1972 έως 26-08-1983 στην τότε Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών. Ειδικότερα, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 18944/06-10-2011 βεβαίωση της Διεύθυνσης Διοίκησης της Γενικής Γραμματείας Μέσων Ενημέρωσης - Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας (Γ.Γ.Μ.Ε. - Γ.Γ.Ε.Ε.) ο ανωτέρω τέως, μόνιμος υπάλληλος του κλάδου ΑΤ2_ Τύπου της Γ.ΓΚΕ. - Γ.Γ.Ε.Ε. είχε τις εξής υπηρεσιακές μεταβολές:

Από 1-04-1972 έως 18-11-1973 απασχολήθηκε στην τότε Γενική Γραμματεία Τύπου & Πληροφοριών με ανάθεση έργου. Με την υπ' αριθμ. 8130/144/ΑΣ5184/19-11-1973 απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών προσλήφθηκε ως έκτακτος συνεργάτης του Γραφείου Τύπου Λονδίνου. Με την υπ' αριθμ. 22682/Γ1/7330/29-07-1975 απόφαση του Υφυπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης διορίσθηκε ως έκτακτος υπάλληλος-βοηθός Τύπου σε κενή θέση του Γραφείου Τύπου Λονδίνου (ανάληψη υπηρεσίας 28-08-1975). Με την υπ' αριθμ. 36187/Γ1/1345/15-11-1976 απόφαση του Υφυπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης μετατέθηκε από το Γραφείο Τύπου Λονδίνου στο Γραφείο Τύπου Βρυξελλών (ανάληψη υπηρεσίας 22-

11 1976). Με την υπ' αριθμ. 39302/Γ1/15422/8-12-76 απόφαση του Υφυπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης διορίσθηκε ως έκτακτος υπάλληλος -υποδιευθυντής στο Γραφείο Τύπου Βρυξελλών (ανάληψη υπηρεσίας 15-12-1976). Δυνάμει του από 6-11-1977 Π.Δ. «Περί διορισμού υπαλλήλων παρά τη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (ΦΕΚ Γ' 366) διορίσθηκε ως μόνιμος υπάλληλος με βαθμό 5ο του Κλάδου ΑΤ2 Τύπου (ανάληψη υπηρεσίας 6-12-1977). Με την υπ' αριθμ. Ε1/Φ.ΑΤ2.16/Δ15/17-08-1983 απόφαση (ΦΕΚ 278/Γ/26-08- 1983), έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης η από 11- 07-1983 αίτηση παραίτησής του και απαλλάχθηκε από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα.

Ακολούθως, με το υπ' αριθμ. 150441/22-11-2011 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Μισθών και Συντάξεων, της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών προς τον κ. Κ.Β. βεβαιώθηκε ότι βάσει της υπηρεσίας του στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών δεν δικαιούτο σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο, καθώς σύμφωνα με το ανωτέρω έγγραφο δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες κρίθηκε το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα (άρθρ. 1, παρ. 1, περ. α' του Π.Δ. 169/2007).

Εν συνεχεία, ο κ. Κ. Β. υπέβαλε υπεύθυνη δήλωση προς το Ε.Τ.Α.Π. - Μ.Μ.Ε. περί της μη αναγνώρισης ως συντάξιμου χρόνου από την αρμόδια υπηρεσία του Δημοσίου του χρονικού διαστήματος που υπηρέτησε στην τότε Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών.

Τέλος, το Ε.Τ.Α.Π. - Μ.Μ.Ε. εξέδωσε τις ανωτέρω (υπό 1 και 2 σχετ.) αποφάσεις, με τις οποίες αναγνωρίστηκε ως πραγματικός συντάξιμος χρόνος του κ. Κ.Β. το χρονικό διάστημα από 01-04-1972 έως και 26-08-1983 και καθορίστηκε ως ασφαλιστική εισφορά που οφείλει να καταβάλει το Δημόσιο, ως εργοδότης, στο Ε.Τ.Α.Π. - Μ.Μ.Ε. το ποσό των 33.323,08 ευρώ.

Η Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών της Γ.Γ.Μ.Ε.-Γ.Γ.Ε.Ε. απέστειλε το υπ' αριθμ. 1923/30-01-2013 έγγραφο προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους σχετικά με την αναγνώριση χρόνου υπηρεσίας του στο Δημόσιο και καταβολή εργοδοτικών εισφορών, ωστόσο ακόμα δεν έχει λάβει απάντηση.....>>.

II. 1. Στο Ν. 1405/1983 «Επέκταση της διαδοχικής ασφάλισης στους εργαζομένους που μετακινούνται από τον ιδιωτικό τομέα στο δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (νπδδ) και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) και αντίστροφα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 180), ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 4.: «παρ.1. Το άρθρο 85 του Α.Ν 1854/1951, όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 3691/1957 (ΦΕΚ Α' 189) (άρθρο 85 του Π.Δ. 1041/1979) (ΦΕΚ α 189) (άρθρο 85 του Π.Δ. 1041/1979) τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 85

Αναγνώριση χρόνου δημόσιας υπηρεσίας σε ασφαλιστικούς οργανισμούς

1.Δημόσιοι υπάλληλοι, πολιτικοί και στρατιωτικοί, οι οποίοι εξέρχονται για οποιοδήποτε λόγο από την υπηρεσία χωρίς να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από το δημόσιο, μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο της δημόσιας υπηρεσίας τους με την ιδιότητα του μόνιμου, του εκτάκτου, με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με ημερομίσθιο ή με ποσοστά ως χρόνο ασφάλισης σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης με καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών, εφόσον ήταν ασφαλισμένοι στο φορέα αυτόν πριν από την είσοδό τους στη δημόσια υπηρεσία ή ασφαλίστηκαν μετά τη λύση της δημοσιοϋπαλληλικής σχέσης, έστω και αν ο χρόνος της υπηρεσίας τους έχει διανυθεί πριν από την έναρξη λειτουργίας του οικείου φορέα.

παρ. 2. Οι παραπάνω ασφαλιστικές εισφορές κατά το μέρος που βαρύνουν τον εργοδότη καταβάλλονται από το δημόσιο και κατά το μέρος που βαρύνουν τον ασφαλισμένο καταβάλλονται από αυτόν, σύμφωνα με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τους ασφαλιστικούς φορείς που υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας για το Ν.Α.Τ. Αυτό ισχύει και για τους μετακλητούς υπαλλήλους της παρ.3 του άρθρου 9 του Ν.Δ 4202/1961 (ΦΕΚ Α'175). Για τους ασφαλισμένους σε φορείς ασφάλισης αυτοτελώς απασχολούμενων και ανεξάρτητων επαγγελματιών, τα 2/3 της εισφοράς καταβάλλονται από το δημόσιο και το 1/3 από τον ασφαλισμένο».

Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διάταξης, εκδόθηκε η υπ' αρ. Β2/61/2651/21/30-12-1983 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ Β'769), η οποία, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 της κοινής απόφασης των αυτών Υπουργών Φ.4/οικ.741/1990 (ΦΕΚ Β'206) στην παρ.1 του άρθρου μόνου, ορίζει τα εξής:

«Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 85 του Α.Ν. 1854/1951 όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ.1 του άρθρου 4 του Ν. 1405/1983 υπολογίζονται με βάση το ποσοστό ασφάλισης του κλάδου συντάξεων του Ι.Κ.Α και του βασικού μισθού του βαθμού ή του μισθολογικού κλιμακίου που φέρει ο υπάλληλος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία (ή που αντιστοιχεί στον κλάδο και στα έτη υπηρεσίας τα οποία επιθυμεί να αναγνωρίσει), προσαυξανόμενου με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, την Α.Τ.Α. και το επίδομα εξομάλυνσης, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης».

Περαιτέρω, στο Ν.1813/1988 άρθρο 8 παρ.6 ορίσθηκαν τα εξής:

<<Μετά την παρ. 12 του άρθρου 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Επίσης λογίζεται συντάξιμος και προσμετρείται στη λοιπή συντάξιμη υπηρεσία του υπαλλήλου ο χρόνος παροχής υπηρεσίας με σύμβαση μίσθωσης έργου ή με ανάθεση κατ' αποκοπήν εργασίας, εφ' όσον οι υπηρεσίες αυτές έχουν χαρακτηρισθεί με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ότι διανύθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (εξαρτημένης) ή εφ' όσον σύμφωνα με τα υπηρεσιακά έγγραφα συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

- α) απασχόληση κατά το σύνηθες δημοσιοϋπαλληλικό ωράριο,
- β) παροχή εργασίας στο χώρο της δημόσιας υπηρεσίας και με την άμεση εποπτεία της υπηρεσίας και γ) αμοιβή ανάλογη με των προσλαμβανομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου".

2. Με τις διατάξεις αυτές δόθηκε η δυνατότητα σε υπαλλήλους του δημοσίου οι οποίοι διορίσθηκαν πριν την 1-1-1983 και εξήλθαν από τη υπηρεσία χωρίς να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, να αναγνωρίσουν το χρόνο της δημόσιας υπηρεσίας τους ως χρόνο ασφάλισης, σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, κατόπιν εξαγοράς, δεδομένου ότι γι αυτούς δεν ισχύουν οι

διατάξεις της κοινής διαδοχικής ασφάλισης(N.4202/1961,όπως ισχύει σήμερα). Για να υπολογισθεί στο χρόνο αυτό και ο χρόνος παροχής υπηρεσίας με σύμβαση έργου, στην περίπτωση που δεν έχει αναγνωρισθεί με νόμο ή δικαστική απόφαση ότι διανύθηκε στην πραγματικότητα με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, θα πρέπει από τον υπηρεσιακό φάκελο του υπαλλήλου, να προκύπτει ότι απασχολήθηκε με δημοσιοϋπαλληλικό ωράριο, στο χώρο της δημόσιας υπηρεσίας και με την άμεση εποπτεία της υπηρεσίας και ότι η αμοιβή του ήταν ανάλογη των προσλαμβανομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, για να αναγνωρισθεί ως χρόνος ασφάλισης το χρονικό διάστημα από 1-4-1972 έως 18-11-1973 κατά το οποίο ο εν λόγω υπάλληλος απασχολήθηκε στην τότε Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών με ανάθεση έργου, θα πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά οι ως άνω προϋποθέσεις.

3. Οι ασφαλιστικές εισφορές, δηλ. η εισφορά εξαγοράς, κατά το μέρος που βαρύνει τον εργοδότη καταβάλλεται από το Δημόσιο και κατά το μέρος που βαρύνει τον ασφαλισμένο, καταβάλλεται από αυτόν, σύμφωνα με την υπ.αριθ.Β2/61/2651/21/30-12-1983 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων(ΦΕΚ Β'769). Για τον υπολογισμό των εισφορών, κατά τα προβλεπόμενα στη ως άνω ΚΥΑ, ο βασικός μισθός προσαυξάνεται με επίδομα χρόνου υπηρεσίας, ΑΤΑ και επίδομα εξομάλυνσης. Επομένως, το κίνητρο απόδοσης και η προσωπική διαφορά που δεν προβλέπονται στην ΚΥΑ, δεν θα συνυπολογισθούν.

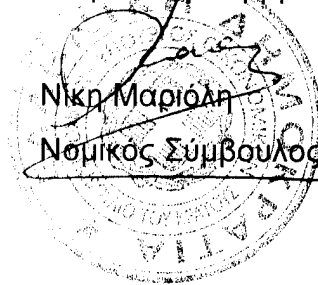
4. Ως προς το θέμα της παραγραφής:

Κατ' αρχήν το δικαίωμα σε σύνταξη από Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών είναι απαράγραπτο, κατά τη διάταξη του άρθρου 31 του Ν.1027/1980. Οι προϋφιστάμενες διατάξεις των κατ' ιδίαν ασφαλιστικών οργανισμών, οι οποίες έτασσαν χρονικούς περιορισμούς για την υποβολή αιτήσεως απονομής συντάξεως από τη έναρξη ισχύος του ως άνω νόμου, καταργήθηκαν(Γνωμ. ΝΣΚ 345/2007,355/2001). Κατ' ακολουθία και η απαίτηση του ασφαλισμένου για αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας του στο Δημόσιο με αντίστοιχη καταβολή από αυτό της αναλογούσας στον εργοδότη εισφοράς, προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί δεν υπόκειται σε παραγραφή.

Μετά όμως την αναγνώριση από το ασφαλιστικό ταμείο του συντάξιμου χρόνου και τον καθορισμό του ποσού της εξαγοράς που βαρύνει το Δημόσιο ως εργοδότη, η αντίστοιχη απαίτηση υπόκειται σε πενταετή παραγραφή (άρθρο 137 Ν. 3655/2008, Γνωμ. ΝΣΚ 8/2014).

II. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, στο τεθέν ερώτημα, προσήκουν οι ως άνω διδόμενες απαντήσεις.

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 2014

Νίκη Μαριόλη
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους